



# Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik  
v prosep afriških misijonov.




Izdaja Klaverjeva Družba.



Upravništvo:  
Ljubljana, Pred škofijo št. 8.



Leto XII.



Ljubljana, 1915.





M 39245 h

M M h  
39254

## KAZALO.

Stran	Stran
<b>Uvodniki in sestavki.</b>	
Se li more še misijonom pošiljati denar? Je li miloščina za misijone sedaj umestna? (M. T. Ledóchowska) . . . . .	2
Rešimo Afriko! . . . . .	18
Vztrajajmo! (Led.) . . . . .	33
„Križarska vojska molitve.“ (A. S.) . . . . .	49
Z vsemi močmi! . . . . .	82
Kaj je krivo? — Beseda k našemu izkazu darov za l. 1914. . . . .	86
Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih milodarov v letu 1914. . . . .	89
Kratek pregled leta 1914. v misijone poslanih predmetov . . . . .	109
Misijska dolžnost v vojskinem času. (Dr. Brander) . . . . .	114
Od tebe je odvisno! . . . . .	177
<b>Misijski sestavki.</b>	
Suznja sv. Jožefa ali povest o odkupljenju. (O. Serafin, O. Cap.) . . . . .	34
Vojska v Ugandi . . . . .	37
Sponini iz preteklosti. (O. Biegner, M. M.) . . . . .	52
Koristno naložen denar na božjem zemljišču. (O. Le Veux) . . . . .	65
Misjonar kot zdravnik. (O. E. Delyvert, C. S. Sp.) . . . . .	69
Kje je dežela Svazi? († O. Mayr) . . . . .	71
Učenci brezverske šole v Madagaskarju ali „Nič ne bom odgovoril“ (Sr. Berhmans) . . . . .	78
„Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi, in jaz vas bom poživil“ . . . . .	81
Onkraj veletokov gornje reke Ogove. (O. Hee, C. S. P.) . . . . .	98
Dva zaročenca poročiti in preskrbeti. (Piše Beli oče) . . . . .	101
Katoliške šole v okraju Kongo. (O. Mortier) . . . . .	123
Drugi Peter Klaver. (O. Porte, O. M. I.) . . . . .	129
O deželi in ljudstvu v Ibibio. (O. Sinner) . . . . .	131
Misijon v Ukambi. (O. Blais, C. S. Sp.) . . . . .	145
Kako je mogoče duhovščini, izobražencem in ljudstvu za vojske podpirati misijone? (J. Franco) . . . . .	161
Prostozidarstvo v Loangu. (O. Patron, C. S. Sp.) . . . . .	163
<b>Listek.</b>	
Oporoka Henrika Nkvenda. (Piše Bela sestra) . . . . .	11
Saloma in njeni otroci. (Piše Bela sestra) . . . . .	29
Pogan krsti svojega malega nečaka. (O. E. Delyvert, C. S. Sp.) . . . . .	46
Kako se cepijo krave. (O. Baetman) . . . . .	127
Kraljevska podpornica misijonov v 15. stoletju . . . . .	142
Prazgodovina človeškega rodu po pripovedkah zamorcev Ibibio (O. Sinner) . . . . .	157
Vrnitev s pokopališča. (O. P. Freymann, S. V. D.) . . . . .	174
<b>Misijski dopisi.</b>	
<b>Beli očetje Lavižerijevi:</b>	
Apostolski vikarijat Bangveolo (Severna Rodezija). . . . .	56
Pismo skofa Larue . . . . .	56
<b>Očetje od Sv. Duha:</b>	
Apostolska prefektura Severna Katanga (Belgijski Kongo). . . . .	138
Pismo o. Callewart . . . . .	138
<b>Lijonska misijonska družba:</b>	
Apostolski vikarijat ob Zlatem obrežju. . . . .	133
Pismo skofa Hummel . . . . .	133
Apostolski vikarijat Dahomey. . . . .	166
Pismo o. Vacheret . . . . .	166

- Apost. vikarijat Liberija.  
Pisma o. Ogé . . . . . 165, 178  
Apostolska prefektura Zapadni Niger.  
Pisma o. Zappa . . . 121, 151, 178

**Jezuiti:**

- Apost. prefektura Rodezija.  
Pismo o. Biehler . . . . . 104

**Sinovi presv. Srca Jezusovega:**

- Apostolski vikarijat v Egiptovskem Sudanu.  
Pismo škofa Geyer . . . . . 73

**Benediktinci:**

- Apostolski vikarijat Dar-es-Salaam.  
Pismo škofa T. Spreiter . . . 181

**Oblati Marije Brezmadežne:**

- Apost. vikarijat v Natalu.  
Pismo o. Texier . . . . . 147

**Apostolski vikarijat v Bazuto-deželi.**

- Pismo o. Filipa . . . . . 57

**Apostolski vikarijat Transvaal.**

- Pismo škofa Cox . . . . . 137  
Pismo o. Ryan . . . . . 183

**Oblati sv. Frančiška Saleškega:**

- Apostolski vikarijat reke Oranje.  
Pismo škofa Simona . . . . . 5  
Apostolska prefektura Velelike Nama-dežele.  
Pismo o. Krolikowski . . . . . 164

**Lazaristi:**

- Apost. vikarijat Abesinija.  
Pismo o. Baetman . . . . . 135  
Apostolski vikarijat Fort-Daouin.  
Pismo o. Engelvin . . . . . 184

**Očetje Schenta:**

- Apostolski vikarijat belgijski Kongo.  
Pismo o. David . . . . . 105

**Mašniki Srca Jezusovega:**

- Apostolski vikarijat Stanley-Slapov.  
Pismo škofa Grison . . . . . 153

**Premonstratenci:**

- Apostolska prefektura Zapadne Uelle.  
Pismo o. Vincenca Pavl. . . . . 187

**Očetje Mill-Hilla:**

- Apostolski vikarijat Zgornji Nil.  
Pismo škofa Bierman . . . . . 4  
Pismo o. Grimshaw . . . . . 58

**Serviti:**

- Misijon Svaci-dežela.  
Pismo o. A. Gratl . . . . . 22

**Frančiškanke Mill-Hilla:**

- Pismo sestre Capistran . . . . . 170

**Dominikanke:**

- Pismo matere Klara Huber . . . . . 154

**Križarke Mecinga:**

- Pismo sestre Solane . . . . . 107

**Črni domačini:**

- Pismo novoposvečen. črnega duhovnika Ivana Muswabuci generalni voditeljci Družbe sv. Petra Klaverja 121  
Pismo zamorskega kralja Natanael Griffith generalni voditeljci Družbe sv. Petra Klaverja . . . . . 3

**Kratki podatki raznih dospelih misijonskih pisem:**

- 7, 38, 60, 74, 83, 108, 139, 124  
155, 171, 188

**Kratka misijonska poročila:**

- 27, 63, 73

	Stran
<b>Raznovrstno.</b>	
Leto in življenje . . . . .	1
Glasovi iz kroga naših bralcev . . . . .	10, 28, 143
Listnica . . . . .	11, 46, 64
Iveri in izreki . . . . .	10, 56, 151
Blagoslov sv. očeta Benedikta XV. . . . .	17
Afriške misijonske družbe in svetovna vojska . . . . .	20
Lušna premija! . . . . .	33, 49, 65, 82, 113, 145, 161, 177
Modrost krščanskega življenja . . . . .	43
Afriška kolonijalna posest evropskih velevlasti . . . . .	45
Sveta kongregacija de Propaganda fide . . . . .	51, 97
Prememba imena apostolskega vikarijata Sev. Viktorija-Nyanza . . . . .	80
Duševne prednosti za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja . . . . .	96
Poročila propagande . . . . .	110, 126
Zadnja pošta. Ponoven blagoslov sv. očeta Benedikta XV. Družbi sv. P. Klaverja . . . . .	144
<b>Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja:</b>	
9, 27, 43, 63, 79, 95, 111, 173	
<b>Seznamek odpustkov za ude Klaverjeve Družbe:</b>	
15, 25, 32, 64, 80, 96, 112, 128, 144, 160, 176, 192	
<b>Slike:</b>	
Natanael Griffith, katoliški kralj zamorcev v deželi Bazuto. (Priloga k št. 1.)	
Sestra Lucija z Bernardino, Nežo in Lucijo . . . . .	13
Kaferski misijonar o. Franc Mayr . . . . .	23
Ambulatorij in lekarna v Gelibu. (Dežela Somali) . . . . .	33
O. Rihard od Trinitarcev z otroki misijona Gelib . . . . .	41
O. Vladimir Ledóchowski, S. J., generalni minister Družbe Jezusove. (Priloga k št. 4.)	

	Stran
Marija, Mati Dobrege sveta . . . . .	49
O. Irenäus iz reda kapucinov daje otrokom v Somali pouk v katekizmu . . . . .	61
Čudno srečanje na cesti v Tananariva. (Madagaskar) . . . . .	76
Rokopis Nj. Svetosti papeža Benedikta XV. (Priloga k št. 6.) . . . . .	
Škof Streicher, apostolski vikar Ugande, v sredi nekaterih svojih misijonarjev . . . . .	97
Razstava paramentov, bogoslužnega orodja, obleke za zamorčke itd., ki so jih darovali dobrotniki za afriške misijone . . . . .	109
Novoposvečeni duhovnik Ivan Muswabuci blagoslavlja svojo mater . . . . .	113
Novoposvečeni zamorski duhovnik Ivan Muswabuci obdan od članov svoje rodbine, ki so vsi krščeni in so prihiteli k mašniškemu posvečevanju svojega sorodnika . . . . .	122
Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev in zaščitnik Družbe sv. Petra Klaverja . . . . .	129
O. Baetman kot desetnik-bolniški strežnik . . . . .	136
Sestra Solana z nekaterimi bazutskimi deklicami, ki so za časa lakote v deželi Bazuto zamenjavale posušeni kravji gnoj kot kurivo za par pes ali kosček kruha . . . . .	145
K novemu uporu v Nemški Južno-zapadni Afriki. Velblodnji jezdec brambne čete, ki zasledujejo Simon-Kopperjeve ljudi . . . . .	147
Maliki Behacinovi, kralja abomeyskega (Dahomey) . . . . .	161
Skupina malikov v Mbogu v bližini Loango. (Spodnji Kongo) . . . . .	164
Delovna šola „Sv. Terezija“, ki jo vodijo črne sestre v Abomeyu (Dahomey) . . . . .	168
Škof Jalabert, apostolski vikar Senegambije . . . . .	177
Škof Spreiter . . . . .	182



## Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik  
v prospeh afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljena, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.



# Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v  
prospeh afriških misijo-  
nov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italijanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospe grofici M. Tereziji Ledóchowski, sedaj **Salzburš**, Dreifaltigkeitgasse 12.



## Vsebina številke meseca januarja:

Leto in življenje. — Se li more še misijonom pošiljati denar? Je li miloščina za misijone sedaj umestna? — Zamorski kralj Natanael Griffith generalni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja. — Apostolski vikarijat ob zgornjem Nilu. — Poročilo iz apostol. vikarijata ob Oranje-Reki. — Misijonska pisma. — Spominska beseda. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Glasovi iz kroga naših čitateljev. — Listnica. — Oporoka Henrika Nkvenda. — Duševne prednosti. — Popolni odpustek. — Slike: Natanael Griffith, katoliški kralj zamorcev v Bazu to deželi. — Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev. — Sestra Lucija z Bernardino, Nežo in Lucijo.

## Duševne prednosti

za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja.

Deležni so:

1. vsega zaslužnja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira Družba;
2. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrtni uri;
3. del in delovanja družbenikov v zavodu sv. Petra Klaverja;
4. molitev, ki jih opravlja zanje vsak dan Družba;
5. svete maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi udje zavoda zanje;
6. po smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca za njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;
7. svete maše, ki se daruje vsako leto meseca novembra za umrle podpornike in dobrotnike.





**Natanael Griffith, katoliški kralj zamorcev v Bazuto deželi.**





Sv. Peter Klaver, apostol  
zamorcev, prosi za nas!

# ODMEV IZ AFRIKE

**Katoliški mesečnik**

za pospeševanje afriškega  
misijonskega delovanja.

V zvezi z mnogimi afriškimi  
misijonarji urejuje grofica Le-  
dóchowska, Rim.

Blagoslovljen po Piju X.

Vsako leto bero afriški misijonarji za žive in rajne  
naročnike „Odmeva“ in za dobrotnike misijonov  
96 svetih maš.

## Leto in življenje.

Januar — mesec nad.

Kakor oče k čakajoči deci  
k nam prihaja mesec svež in mlad,  
da nas s „srečnim novim letom“  
trudov reši in nadlog.  
In hipoma očesa mračnega  
poglede medle obsine žarek novih nad  
ter srca vseh nas vdano vzdihajo:  
„Hvala Tebi, dobri Bog!“

## Se li more še misijonom pošiljati denar? Je li miloščina za misijone sedaj umestna?

Zgoraj navedena vprašanja nam prihajajo od toliko strani, da se nam zdi potrebno, nanje obširneje odgovoriti. Mnogi so namreč mnenja, da, odkar je izbruhnila svetovna vojska, misijonarjem v paganskih deželah, zlasti v Afriki, ni več mogoče pošiljati denarne podpore. Zopet drugi iščejo v tem udobnega izgovora, da se odtegnejo svoji misijonski dolžnosti. Tudi nekateri časniki so tega, misijonskemu delovanju zelo škodljivega mnenja, da je začasno izključeno, iz Evrope **misijonarjem** pošiljati pomoč.

Koliko resnice je torej v teh trditvah? — Res je, da se začasno v nemške kolonije v Afriki, s katerimi je vsak promet pretrgan, ne more pošiljati denar. Ni pa to res z ozirom na druge afriške misijone, namreč v italijanskih, francoskih, angleških, portugalskih in drugih kolonijah. Tja gredo naše denarne pošiljatve deloma v vrednostnih pismih, deloma po mednarodnih poštnih nakaznicah ali pa položnicah. Tako je Družba sv. Petra Klaverja v mesecu novembru mogla poslati v Afriko **45.929** kron misijonske miloščine; s tem je na mnogih krajih odpomogla misijonarjem iz najhujše stiske.

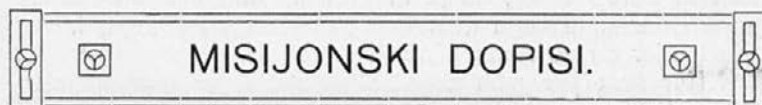
To dejstvo kaže samoobsebi, kako potrebna in na mestu je tudi v sedanjih časih miloščina za misijone. Saj se razdelijo naše misijonske podpore ne oziraje se samo na misijone ene, ampak vse h narodnosti, bodisi tedaj nam prijazne ali sovražne. Bolj ko kdaj moramo sedaj v misijonskem oziru visoko dvigniti zastavo mednarodnosti. To odgovarja navodilom sv. očeta, katera nam je dal z ozirom na nepristranost katoliške Cerkve. Torej nadaljujte, dragi prijatelji misijonov, iste podpirati, ker potreba je velika! Kakor smo že enkrat omenili, ni potreba, da bi morali ves denar, ki je namenjen v podporo misijonov, poslati v Afriko. Marsikateri sedaj v Evropi se nahajajoči misijonar bo vesel vašega daru, ako ga boste z njim rešili težkih skrbi za bodočnost ter mu pomagali nekoliko olajšati breme dolgov, katere je svoj čas moral napraviti v svojem misijonu. Istotako misijonska miloščina za avstrijske misijonske hiše, ki so se sedaj skoro brez izjeme postavile v službo domovine, pa morajo zaeno bolj ko kdaj skrbeti za misijonski naraščaj, ni samo dobro

obrnjena, temveč je delo domovinske ljubezni, da, naša častna dolžnost.

Torej še enkrat: Dobrodelnosti za misijone ne stavimo ozkosrčne meje! Dajajmo miloščino za misijone! Izredni časi zahtevajo izrednih žrtev. Vsak dober katoličan naj prinese svoj „vojni davek“ za misijone.

Pod tem geslom bo podpisana vsak najmanjši dar hvaležno sprejela, ga vestno svojemu namenu izročila in imena vseh darovalcev priobčila v „Odmevu iz Afrike“.

Marija Terezija grofica Ledóchowska,  
generalna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja,  
začasno v **Solnogradu**, Dreifaltigkeitssgasse 12.



## Zamorski kralj Natanael Griffith generalni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja.

Velečastiti o. Vallat, O. M. I., misijonar v Massabielle, je izročil naši generalni voditeljici pismo najvišje osebe v celi Bazuto-deželi, od sedanjega pred štirimi leti iz protestantizma v katoliško Cerkev prestopivšega kralja Bazuto-dežele, Natanaela Griffith. „Želel je,“ pravi O. Vallat, „Vam naravnost izraziti čuvstva, ki jih v svojem srcu goji za Vas, čuvstva v resnici velikodušna, plemenita in krščanska. S sporazumom prečast. gospoda škofa je pričel zidati veliko cerkev, a mora, kakor se tudi v pismu izraža, misliti sedaj na njeno olepšavo ter nabavo cerkvene obleke in posod, potrebnih za službo božjo. Ker mu je znana Vaša darežljivost, Vas srčno in zaupno prosi, da kakor do sedaj, tudi v prihodnje ne pozabite njega in njegovega ljudstva. Griffith je novoizpreobrnjenec in kot tak moli z vso iskrenostjo za Vas in Vašo družbo. In ko bi bil deležen sreče, za svoj novi misijon prejeti od Vas nekaj potrebnih reči, o, tedaj, verjemite mi, bi Vam daroval svoje popolno zaupanje.“

Generalni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja  
v Rimu.

### Zahvalno pismo iz Bazuto-dežele.

Matsieng, 1. avgusta 1914.

Ker sem že veliko slišal o Vaši dobroti, s katero tako blagodejno podpirate afriške misijone, si z ozirom na Vašo

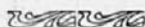
radodarnost posebno napram mojemu narodu, kateremu načelujem, štejem v dolžnost, izreči Vam in Vaši družbi svojo najiskrenejšo zahvalo.

S presenetljivim veseljem sem od misijonarjev čestokrat zvedel, koliko velikodušnih podpor, za katere Vam dolgujemo mnogo hvale, pošiljate misijonom v Bazuto-deželi. Ako misijonsko delovanje v celoti opazujemo, vidimo, da to od malega števila misijonarjev z velikim trudom in naporu sejano seme polagoma kali ter obeta iz nežne rastline postati plodonosno drevo; z Vašo velikodušno podporo ter z božjo pomočjo upamo napredovati in doseči tudi uspeh. Prepričan sem, da ste dobro poučeni o revščini črnega plemena in dobro veste, da je to pomanjkanje velika ovira za napredek misijonskega delovanja in to tembolj v kraju, kakor je naš, kjer so se razne protestantske ločine stalno nastanile.

Ker sem jaz sam z božjo pomočjo prestopil h katoliški veri, zato je moja najsrčnejša želja, k večji časti božji postaviti svojemu ljudstvu cerkev v bližini svoje prestolnice, katero so, kakor moram, žal, priznati, imeli protestanti zavzeto. Gorim hrepenenja, da svoj načrt uresničim. Stavba posloplja vrlo napreduje, toda primanjkuje nam nadaljnjih sredstev, in ko bo končana, se nam vsiljuje vprašanje, kje dobiti notranjo opravo, mašno obleko in perilo.

Bodite zagotovljeni, da domačini teh misijonov, za katero se tako popolnoma žrtvujete, vedno molijo za svojo dobrotnico in bodo isto vedno nadaljevali.

Tajnik poglavarja Bazuto-dežele:  
N. Griffith m. p., Moshueshueh.



## Apostolski vikarijat ob zgornjem Nilu.

(Pismo škofa Biermans, apostolskega vikarja iz Nsambije 15. marca 1914.)

Ljuba grofica Ledóchowska!

S srčno zahvalo Vam pošiljam krstne liste, kakor tudi knjižice s 1620 sv. mašami v dokaz, da se je oboje oskrbelo. Upam, da mi ne boste zamerili, če Vas prosim za nadaljnje intencije. Razumeli boste, kako težavna naloga je zame, mojih 52 duhovnikov preskrbeti z mašnimi intencijami.

Mislím, da še Vam nisem poročal o uspehu našega delovanja v preteklem letu. Pač se boste z nami veselili, ko zveste, da je Gospod naš trud obilo poplačal, kakor boste videli iz sledečih podatkov.

Naš misijon je dal od decembra 1912 devetnajst misijonarjev in tri misijonske sestre. Število katehistov je narastlo na 80, medtem ko je bilo v posameznih paganskih vaseh ustanovljenih 115 katehumenatov. Katehumenov štejemo okrog 8349, sv. spovedi 13.715 in sv. obhajil 22.893. Dva stara misijona, ki sta bila prej vsled pomanjkanja denarja in duhovnikov zaprta, sta sedaj zopet otvorena. Vrhutega smo otvorili še dve novi misijonski postaji.

Dovršili in prizidali smo šolska poslopja v krajih Nsambya, Iganga, Kamuli, Kisumu in Ngora, razen tega bolnišnico v kraju Nsambya in dve cerkvi v krajih Jinja in Ngora. Postavila so se tudi stanovanja misijonarjem v Muniasu, Kakamegi in Kisiju, dve mali hišici za oženjene katehiste tik šole v Nacigu, slednjič še nekaj stavb za sinove glavarjev, ki pridejo često iz velike daljave v Ngora.

Sedaj se pečamo z zidanjem cerkva v Namilyangu, Nagalami, Budini in Nakuru. Zraven tega želimo postaviti še samostan s pripadajočimi poslopji, šolo in bolnišnico v Kamuli, istotako šolo in hišice za tiste, ki se pripravljajo za katehiste v Nacigu.

Sedaj pa, draga grofica, mi ni treba posebej omenjati, da so naši misijonarji in čč. sestre pridno delali. Gospod pa je dal svoj blagoslov. Sicer so me mnogi močno svarili pred prevelikimi in mnogimi podjetji. Ne bi si upal trajno vzdrževati započetega dela, — a trdno zaupam na božjo previdnost, — in napredovati moramo.

Najbolj sem v skrbeh glede katehistov. Sedaj jih imamo okrog 500; a njih število moramo na vsak način zvišati, kakor tudi zboljšati njih plače. Stroški za enega katehista znašajo z nekaterimi izrednimi izdatki za katehumenat itd. letno 3 funte šterlingov (72 K). Tako uvidite, da je težkoča velika in položaj zelo resen. Brez dvoma je velik del naših uspehov odvisen od naših katehistov, in ti morajo biti dobri kristjani ter vneti za zveličanje duš. Umeli boste torej moj mučni položaj, in verjeli, da je treba tu izdatne pomoči ter veliko dela in truda, če hočemo to misijonsko delovanje tu dobro organizirati.



## **Poročilo iz apostol. vikarijata ob Oranje-reki.**

(Škof Simon, apostolski vikar.)

Misijon ob Oranje-reki vrlo napreduje. Število otrok v vsaki naših enajstih šol raste od dne do dne. Udeležba službe božje je tolika, da je misijonar v nekaterih misijonskih postajah prisiljen, dvakrat na dan maševati.

V majniku sem obiskal našo novo postajo Rietpoort in tam 26 odraslim podelil zakrament sv. birme. Trideset otrok, ki obiskujejo tukajšnjo misijonsko šolo, je bilo letos julija krščenih in misijonar me je zagotavljal, da bo imel ob mojem prihodnjem obisku 50 novoizpreobrnjenih pripravljenih za sv. birmo. Protestantska cerkev nas skuša pregnati, čeprav imamo mi očitvidno pravico do tukajšnjega obstanka. Vlada išče prilike, da bi ta razpor poravnala. Magistrat, kateremu je vsa stvar poverjena, govori v svojih poročilih zelo v naš prilog. Državni predstojnik misijonov, čeprav protestant, je odločno na naši strani. Vse pričakuje z nekim gotovim strahom državne odločitve. Priporočamo ta misijon molitvi naših priateljcev.

Stoff Kraol in Lepelfontein, ki sta obe podružnici Rietpoorta, smo popolnoma pridobili zase, toda revščina je tukaj velika. Ni nam bilo mogoče pripraviti za šole, ki smo jih v januarju otvorili, primernih prostorov. Učiteljice poučujejo tukaj otroke v kočah, ki so narejene iz bambusa ter pokrite z vrečami. Ubogi otroci, ki se v teh prostorih, brez miz in stolov poučujejo, vzbujajo sočutje vseh obiskovalcev. Vlada je nasprotna poučevanju v takih razmerah ter preti z ustavljenjem pouka, ako ne bomo kmalu oskrbeli boljših prostorov. Imejte usmiljenje z nami, dragi dobrotniki, pomagajte nam staviti šolska poslopja, drugače je nekaj sto otrok za nas izgubljenih. Upali smo na izredno pomoč za časa našega bivanja v Evropi, toda žalostni dogodki ob našem prihodu na Francosko so zahtevali raznovrstno podporo za bolnišnice ranjencev in zavetišča toliko nesrečnih družin. To je prav in nočemo tožiti raditega, božja previdnost naj se nas usmili ter nam pomaga najti drugod za naše kristjane ob Oranje-reki tako potrebnih sredstev, najti drugod pomoči za naše otroke in starčke, ki niso v nič manjši potrebi in stiski, ko žrtve strašne vojske.

Pella se vedno bolj širi kot krščansko središče, imamo tukaj ob glavnih praznikih 300 sv. obhajil pri eni sv. maši, kar pač dovolj jasno govori o napredku tega misijona.

V Keimoesu se je stavila nova hiša, ki služi obenem za cerkev in šolo, obe šoli tukaj sta vedno bolj obiskani, tako da se protestanti pritožujejo ter nas skušajo v napredku ovirati.

V Upingtonu pogrešamo šole, a nam ni mogoče pomagati; potrebno bi bilo za to 10.000 fr., a kje jih vzeti.

Port Nolloth, Ockiep, Matjeskloof, Nabobee, Pella, Oranje očitvidno napredujejo, toda primanjkuje nam, kakor

povsod v drugih naših misijonskih postajah, potrebnih sredstev; zato je delokrog misijonarjev le omejen.

Upamo, milostljiva gospa grofica, da bo Vaša družba imela sočutje z revščino kristjanov ob Oranje-reki. Tukaj v tem kraju ne najdemo nikakih pripomočkov; brez pomoči smo, ter iskreno prosimo, da se nas pri razdelitvi darov spomnite s kolikor mogoče izdatno vsoto. Srčno se zahvaljujemo za vse, kar smo od Vaše dobrotljivosti že prejeli ter prosimo božje Srce Jezusovo, da blagoslovi Vas in celo Vašo družbo.



## Misijonska pisma.

(Došla od 20. oktobra do 15. novembra.)

O. Gruzon, iacarist, apostolski prefekt Abesinije, Ali-tiena, 6. oktobra. Sestra Marcela, frančiškanka, Kamuli, Uganda 4. septembra.

(„Tudi semkaj je dospelo poročilo o izbruhu evropske vojske. To je nekaj tako s'rašnega, da raje molčimo o tem. Samo moliti moremo, da se Bog svojega ljudstva usmili. — Čeprav je negotovo, da bi prišlo to pismo kdaj v Vaše roke, hočem vsaj upati; kajti kljub vojski mi mirno nadaljujemo svoje misijonsko delovanje med zamorci, in najsi tudi lastno srce krvavi pri misli na vso bedo in kri, ki se preliva v domovini, — tu pri nas gre vse mirno po navadnem tiru, kakor da bi se ne zgodilo ničesar izrednega.“)

O. Scheffer, Mar.-Hillski misij., Asumbi Uganda 12. septembra. (Prosi podpore za zidanje šole.)

O. Burns Mar.-Hill. misij. družbe. Budini, Uganda 8. septembra.

(„Nekaj dni, preden smo zvedeli o izbruhu evropske vojske, sem prejel Vaše pismo, katero mi je naznanjalo Vašo velikodušno pošiljatev 1437 kron. — To naznanilo mi je prineslo veliko olajšanje, ker je bilo tekoče leto za misijon v Budini zelo nesrečno. In sedaj je z ozirom na vojsko med državami, od katerih smo upali pomoči za naše nadaljnje misijonsko delovanje, naš pogled v bodočnost misijonov zastrt v temno meglo. Velikodušni prispevek Vaše družbe za naše stradajoče je došel kot pošiljatev božje previdnosti.“)

O. Porte, O. M. I., Taungs, Beschuanu-dežela, 22. septembra.

(Meseca julija sem Vam pisal, da bom imel letos bržkone srečo, Vas v Rimu obiskati. Dne 20. julija sem se ukrcal na ladjo, ki me naj prepelje v London. Na odprtem morju nas je dohitela novica o izbruhu vojske. Dospевši 11. avgusta v London, sem se že dne 15., t. j. na praznik

Vnebovzetja Marijinega, ko sem prej dal brati dve sv. maši Mariji v čast, dve pa za verne duše, zopet podal nazaj proti Kapu dobrega upanja, kamor sem z božjo pomočjo srečno dospel 7. septembra ob 10. uri zvečer. — Kako hud udarec za družbe in misijone! Ob svojem prihodu sem zvedel, da je bilo osem naših misijonarjev vpoklicanih v vojno službo ter so že odpotovali na Francosko. Vsak dan molimo tukaj za do-sego miru med krščanskimi knezi. Preteklo nedeljo smo v ta namen imeli ves dan Najsvetejše izpostavljeno k molitvi. — Ker se je tu razširila novica, da se je naša ladja potopila, so bili naši Kafri ob moji vrnitvi polni začudenja in veselja. Koj po svojem dohodu sem moral kupiti 150 vreč žita, kajti tu je lakota dosegla vrhunec. O dežju še ni nobenega sledu, vreme je vetrovno in suho. Živine pade na tisoče; dijamentni rudokopi v Kimberleyu so zaprti. — Vojska, lakota in kuga! Ali je napočil konec sveta? — Molimo, potrpite, trpimo za čast božjo in zveličanje duš; dolgo časa že hodimo v šolo trpljenja, in tudi v prihodnje nočemo obupati. Bog more hudo obrniti vselej tudi na dobro, zato bodimo prepričani, da tudi sedaj načrti ljudi ne bodo osramotili njegovih modrih sklepov.“)

O. Le Guenne, (C. S. Sp., Caconda, Angola, 1. septembra. („Pošljem Vam prihodnjič opis potovanja, v katerem bi skoro dosegel palmo mučeništva. Kako to obžalujem in bom vedno obžaloval; no, pa ker sem še živ, Vam moram poročati, da ima moj misijon 4000 fr. škode. Vse so mi oropali: prenosni oltar, orožje, konja, z eno besedo, vse moje premoženje. Eni pravijo: Deo gratias! Tudi jaz pravim tako, a sam ne verjamem. Kako lepo priliko sem zamudil!“)

O. Bouma, M. Hill. mis. družbe, Alvor, Uganda, 29. avgusta. (To pismo je šlo iz Ugande — v Bombay, tam je bilo cenzurirano „opened under martial law“ in je srečno dospelo čez dva meseca preko Italije v naše roke!)

O. Volters, Villa Maria, Uganda, 12. septembra („Od našega apostolskega vikarja nimamo nobenih poročil. Kako veseli bi vendar bili, ko bi bil tukaj med nami! Ker celo tukaj v osrčju Afrike smo ogroženi od vojske med Angleži in Nemci. Kolika nesreča za naše črnce, ki so se veselili miru in bodo sedaj prisiljeni, da se morijo med seboj iz vzroka, ki ga niti ne poznajo! O. vikar je odredil javne molitve, da bi Bog odvrnil od nas vojne grozote.“)

Škof Cè nec. O. M. I., Nancy. („Od začetka vojske sem zadržan v Nancyju in se ne morem vrniti niti na Lotrinško po svojo prtljago, brevir, vozni listek itd., da bi se podal nazaj na svoj misijon. Če dobim kje potrebni denar, bom si moral kupiti drug vozni list.“)



- Str. Marija Evrozija, Rose-Hill, otok Mavricij, 17. septembra.  
O. Royan. M.-Hil. mis. druž.: Misijon sv. Peter, Uganda,  
3. septembra.  
O. Daubenger. C. S. Sp.; Uru. Kilimandžaro, 27. julija.  
Str. Margareta, sestra-redovnica v Turinu. Nyeri, Kenin,  
8. oktobra (prosi podpore za sirotišnico s 50 sirotami).  
O. Gruson, lacarist, apostolski prefekt, Alitiena, 20. oktobra.  
Škof Jarousseau. O. Cap., apostolski vikar dežel Gallas.  
Harar, 13. oktobra.



## Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim, 31. oktobra. Danes sta nas razveselili s svojim obiskom sestra Francois Alexis Pella in sestra Pavla iz Warmbada, prva iz angleškega, druga iz nemškega dela Velike Namaqua dežele, da izrazita naši generalni voditeljci svojo globoko hvaležnost za vse v toliki dobrotljivosti podeljene podpore. Obe sta v velikih skrbeh z ozirom na težke posledice, ki bodo zadele njih misijone vsled vojske. Pripovedovali sta, da je nad trideset misijonarjev njihovega misijona pod orožjem, in sicer deloma v nemški, deloma v francoski armadi. En bavarski in en francoski pater sta padla v boju, tretji je bil zadet od krogle, a je bil čudežno rešen po Marijini svetinji, katero je nosil na prsih. — Dobri sestri tudi nista pozabili našega muzeja ter sta ga obogateli z različnimi zanimivimi predmeti.

Rim, 8. novembra. O. V. Redaelli, F. S. C., je govoril danes pri dobro obiskanem zborovanju, ki se je vršilo v zavodu Deteta Jezusa za naročnike „Odmeva iz Afrike“ in druge prijatelje Klaverjeve družbe. Poslušalci so govornika poznali že iz „Odmeva“ ter z velikim zanimanjem sledili njegovim predavanjem o deželah in ljudeh, katere je prepotoval. Med navzočimi smo opazili tudi Njega eminenco msgr. Yaqueta, nadškofa iz Salamine, preč. g. župnika od St. Maria Maggiore ter veliko redovne in svetne duhovščine.

11. novembra je v isti dvorani neki član družbe predaval gojencem zavoda o misijonih. Splošna udeležba je pokazala, da ne manjka sočutja za misijone, ampak le znanja o njih potrebi. „Zamorski otrok“ je bil z navdušenjem pozdravljen in sprejet.

Še isti dan nas je novoimenovani apostolski prefekt iz Kaffe, O. Gaudioso Barlassina, počastil s svojim obiskom. Nahaja se na potu v Afriko. Njegova nova prefektura je tako

velika kot Italija z otoki vred, in za ta obsežni delokrog, v katerem se govori 40 različnih narečij, je določeno samo pet duhovnikov. Priporočal je svoj misijon velikodušnosti in molitvi čitateljev „Odmeva“. Zelo dopadejo prečastitemu naše knjige v afrikanskih jezikih. On pravi, da se zamorci radi uče zgodb sv. pisma, ker čeprav so pagani, se lahko opazi v njih šegah marsikak sled Mozesove postave.

Dne 13. novembra. Obisk preč. g. Parang, prokuratorja lacaristov iz Pariza. Preč. gospod je preživel tam prve čase vojske in pripoveduje, kako se v prvih trenutkih zmede niti za visoke bankovce ni dobilo živeža.

O v vojski se nahajajočih patrih lacaristih imajo njihovi samostanski predniki zelo malo poročil, o nekaterih ne vedo sploh ničesar; o drugih se je samo poročalo, da so ranjeni. Neka usmiljena sestra je kot žrtev svoje ljubezni do bližnjega, zadeta od krogle, izgubila svoje življenje.

Verjemite mi, da naredijo tri delavci več nego deset, ako sodeluje božja milost. Bog pa vsekdar sodeluje, ako nam odtegne človeška sredstva in smo tako primorani storiti stvari, ki prekoračijo naše moči.

Sv. Vincenc Pavljanski.

## Glasovi iz kroga naših čitateljev.

**P. K. v S.** Po poročilu svoje rajne matere Vam pošiljam iz njene zapuščine 40 kron, da jih poljubno porabite bodisi za časopis ali za potrebe Družbe sv. Petra Klaverja sploh. Določila je moja mati to vsoto zaradi tega, ker se ji je po smrti mojega očeta v l. 1900. list „Odmev iz Afrike“ še več let brezplačno pošiljal.

**C. M. v S.** Poslanih 66:60 mark, kot duhovna udeležba evharist. kongresa v Lurdu, je pač nad sto blagih darov izvečine delavcev in delavk, ki so si jih le-ti pritrkali od svojega zaslužka. Upam, da bo to pošiljatev spremljal posebni blagoslov božji. Ker je bilo ravno ob dneh kongresa, so se naša dekleta odlikovala s posebno navdušenostjo.

**B. v S.** Kako srčno hvaležni moramo biti Odrešeniku za ljubezen do misijorov!

Iz naše podružnice v V. Tukaj razvijamo obširno delovanje (namreč s čtivom za vojake v najrazličnejših jezikih). Vaša družba je že povsod zastopana. Zares: nam služijo vse reči k dobremu. — Od H... ni nič slišati. Njo je vojska dvignila iz sedla.



Vsem svojim prijateljem, zunanjim udom in pospeševateljem Družbe sv. Petra Klaverja, vsem naročnikom „Odmeva“, vsem dobrotnikom družbe in misijonov, želi vse najboljše za novo leto uredništvo.

Najsi bo leto 1915, končalo v miru ali v vojski, gotovo je, da nas bo privedlo zopet za eno leto bliže večnosti in naše prave domovine. V naših rokah je torej, to leto tako porabiti, da bo naša večnost srečna. K temu daje nam vsem obilno prilike za izvrševanje misijonske dolžnosti.

**V molitev se priporoča:** † Preč. g. župnik J. Dernovšek, dobrotnik Klaverjeve družbe in večletni naročnik; † preč. g. župnik A. Merkuš, večletni naročnik.



## Oporoka Henrika Nkvenda.

(Pripoveduje neka Bela sestra v Marienbergu.)

Pred približno dvema letoma je umrl neki naš kristjan, Gregor po imenu, skoro nenadne smrti. Ker je bil zakon brez otrok, je šla mlada vdova, Bernardina, po deželnem običaju k svojemu tastu, da bi tam preživela čas žalovanja in se potem, kot je navada, vrnila k svoji družini.

Njen paganski Nkvenda jo je prav prijazno sprejel, upal je namreč, da bo dobil v svoji sestri dobro vzgojiteljico za svoji dve mali deklici kot tudi oporo za svojo večkrat bolešno ženo. Bernardina je tudi ostala pri njem nekaj

mesecev, a radost se ni hotela vrniti v njeno srce; ni se čutila srečno v tej paganski okolici, kjer je mogla radi velike oddaljenosti le ob nedeljah zadostiti svoji krščanski dolžnosti. Žalosti in nesreče polno je bilo njeno srce; hrepenela je nazaj po sestrah, od katerih je bila temeljiteje kot katera njenih tovarišic poučena v sveti veri. Boječe je povedala nekega dne sestram svojo željo in prošnjo, naj bi se obrnile na njenega brata in izprosile njegovo dovoljenje, da sme nadalje stanovati pri sestrah. Nkvenda se je v začetku zelo upiral, da bi ugodil prošnji svoje sestre. Na eni strani se je bal prelomiti deželne navade in se vsled tega izpostaviti sramotanju in zaničevanju svojih sorodnikov in prijateljev, dalje je spoznal dobri vpliv svoje sestre in ni rad izgubil njene dejanske pomoči. Ko se mu je potem obljubilo, da se bo smela Bernardina večkrat k njemu vrniti, da bo pomagala njegovi ženi pri delu na polju, je končno privolil.

Novo življenje se je sedaj začelo za mlado vdovo; bila je zopet vesela in srečna kot nekoč. Večkrat je pokazala svoje dobro srce. Ko je dobila v dar blago iz volne, je prosila za dovoljenje, da bi ga smela dati svojemu bratu, ker da je ta reven in bolehen. Večkrat je šla pomagat svoji svakinji obdelavat polje. Veliko je bilo njeno veselje, ko je ta podarila tretjemu otroku življenje. Dogodilo se je to 22. novembra, in v čast ljube svetnice, ki jo je slavila Cerkev tisti dan, je imenovala Bernardina svojo malo nečakinjo, čeprav paganko, „Cecilijo“, ime, ki ga je obdržala do današnjega dne.

Večkrat sta prišli večji deklici, otroka dveh in petih let, obiskat svojo pri sestrah stanujočo teto in bilo ju je komaj pripraviti do tega, da sta se vrnili domov. Ugajalo jima je prav zelo tam notri med veselo četo malih sirot ali beguncev, ki so ravnotako našli prebivališče pri sestrah. Tudi svakinja Bona je večkrat prišla obiskat Bernardino. Že smo imele nado, da bomo kmalu videle vso družino pristopiti h krščanstvu, toda zgoditi se je moralo drugače.

Nkvendova bolezen se je nenadoma poslabšala in ga napravila nezmožnega za delo. V teku nekaj mesecev mu je prinesla Bernardina večkrat teden za tednom zdravila, in končno je ostala popolnoma tam, da je skrbela zanj. Bolezen pa se je poslabšala in ko je bilo končno mogoče prenesti bolnika na misijon, smo kmalu uvidele, da ni upati na nobeno ozdravljenje več. Bolezen, težke bolečine na jetrih, je že preveč napredovala. Sicer se je vse porabilo, da bi se olajšale bolečine, in čeprav mu ni ljubi Bog nazaj dal zdravja, mu je podelil veliko večjo milost: Nkvenda sam je

zahteval sveti krst nekaj dni pred svojo smrtjo in umrl je potem, popolnoma vdan v svojo usodo, lepe smrti. — Svoje tri male deklice je izročil sestri kot dediščino. „Ker umrjem brez moških potomcev, bi pripadli moji otroci kralju kot sužnji. Vzemi jih torej k sebi in vzgoji jih kot kristjane, ker umrjem tudi jaz kot otrok ljubega Boga.



**Sestra Lucija z Bernardino, Nežo in Lucijo.**

Skušaj pregovoriti tudi Bono, njihovo mater, da bo stanovala s teboj in otroki pri sestrah.“ Tako se je glasila oporoka Henrika Nkvenda. Bilo je lažje rečeno kot pa storjeno.

Pri žalovanjih je navada, da se zbere vsa družina. Tako so prišli od vseh strani strici, tete, svakinje z otroki in otrok otroki. Komaj so se mogli stlačiti vsi ti žalni gostje

v kočo. Po paganski navadi so kazali svojo žalost po umrlem v koncertu, ki so ga naredili z vpitjem in kričanjem, kar se je večkrat na dan ponovilo. Potem se je jedlo in pilo in veselo govorilo. Bernardina se je morala hote ali nehoče udeležiti teh žalostnih prizorov, a zadovoljila se je s tem, da je namesto da bi kričala, molila rožni venec. Glavni vzrok pa, da je ostala, je bil ta, da bi našla sredstva in načine, kako bi prinesla obe deklici po želji svojega umrlega brata v misijon. Že je pridobila za svoj načrt mlado vdovo, mater in obe sestri in upala je, da ga bo z njihovo pomočjo izvršila, dasi je bilo treba premagati še obilo težav. Poslala je tedaj k sestram prošnjo, da bi prišle nekega določenega dne k njej in ji pomagale pri izvršitvi njenega početja.

Nezaupno so sprejeli zbrani kmetje dve sestri. Zbranih je bilo dvajset mož in ravno toliko žena. Gotovo so že spoznali vzrok, čemu prihajata. Neka stara žena je potegnila drugo najmlajšo deklico k sebi v ozadje temne kočice in pazila je skrbno nanjo; najstarejša, Kasibiti, se je stisnila k sestram in bila je zelo vesela in zaupljiva. Ko je prišel govor na perečo točko, je nastal ropot, kakršnega mirna vasica pač še ni slišala. Večina jih je bila proti; bali so se jeze božje in nevolje kralja Muntu, ki bi jih gotovo, če bi zvedel o tej stvari, spodil z doma in iz države.

Kričanje, skakanje, vrvenje je postajalo vedno hujše. Pritekli so sosedje: njihove tolažilne besede kot tudi besede katehista, ki je spremljal sestri, niso imele nobenega vpliva na razburjene duhove. Celo Bernardinine sestre so se upirale — zaradi lepšega. Ena pa je pošepetala sestri na uho: „Vzemi otroka in hiti z njim proč, z možmi bomo že vse opravile.“ Nasvet je bil hitro izvršen, in res, šele čez nekaj časa so spoznali prepirljivci, da so sestre že davno odšle. Postali so naravnost besni in so hoteti teči za njimi, a žene so urno kot blisk prijele brate in strice za roke, da bi jih zadržale. Nastal je splošen pretep. Po trdem boju se je posrečilo nekaterim mladim možem, da so se zvilili iz krempljev in kar počez čez polje in bananove gozde so tekli za sestrami, da bi jim utrgali otroka.

Ubogo dekle! Zopet je morala nazaj in kmalu bi jo bili morali prepeljati h kralju Muntu kot sužnjo. „Kaj nas to briga, če je ona sužnja ali prosta! Mi se nečemo spreti z našim gospodom kraljem, ki nam daje kruh in stanovanje!“ Tako so kričali brezsrčni sorodniki. — Naslednjega dne je prišla Bernardina nazaj. Po takem prizoru ji ni bilo več obstanke v bratovi koči. Jokaje je pripovedovala, koliko zaničljivih in sramotilnih besed je morala slišati.

Minul je teden brez poročil. Vrnila se je zopet na dom, da bi videla, če ni mogoče najti kako drugo sredstvo, kako spraviti male deklice na misijon. Saj je pridno molila v ta namen in upala je zagotovo, da ji bo pomagala ljuba Mati božja, pa tudi oče malih otrok v nebesih. Otrok ni niti videla in ni vedela, kje jih imajo skrite. „Bila je le zvijača, da so mi jih prikrivali, kajti kralju jih še niso izročili,“ je dejala.

Mesec potem je prišla pozno zvečer mlada deklica po imenu Tekla iz Katome. S prav skrivnostnim obrazom je povedala, da je prinesla sem malo Kandirato. Stara mati malih ji je naročila, naj gre na dolgo pot, in zato prihaja šele pozno zvečer. Z glasnim veseljem je bila mala sprejeta. Vedela je tudi, kam so spravili sestro, in čez nekaj dni je prišla tudi Kabili s pomočjo dobrih prijateljev v Marienberg. — Velikonočni ponedeljek sta prejeli ljubki mali deklici sveti krst, pri katerem sta dobili imena Lucija in Neža.

Ali pa sedaj končno čaka uboge sirote, ki so prestale že toliko bolečin, v hiši sester sredi veselih tovarišic vesela, brezskrbna bodočnost? Pač komaj! Ne mine noben mesec, da ne bi prišla ta ali ona teta ali stara teta in skušala enkrat s priliznjenimi besedami, drugič z grožnjami, zopet drugič z najlepšimi obljubami pridobiti otroka zase. Še marsikateri trd boj čaka ubogi deklici, da si bosta ohranili vero. Toda njun oče v nebesih jima bo, tako upamo, drugi angel varih in svetovalec! Njega priprošnja pri božjem prestolu, združena z molitvijo nedolžnih deklic, naj dobi tudi za tretjo hčer, malo Cecilijo, milost svetega krsta!



## Popolni odpustek,

**ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja  
meseca januarja.**

Dne 6. januarja na praznik sv. Treh kraljev.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.



# „Če počivam, rjavim!“

„Odmev iz Afrike“ je zadnji misijonski časopis, ki hoče rjaveti, posebno sedaj v tem za misijone tako kritičnem času! Torej tudi njegovi prijatelji ne smejo počivati! — Zato, prijatelji, na delo! Vsak izmed vas naj pridobi

## vsaj enega novega naročnika!

Kot priznanje za to razpišemo naslednje



če se pridobi

**1 novega naročnika:** 1 lepo podobo v barvotisku, velika 19 × 25. — 1 tucat razglednic. — 2 lepo broširani povesti.

**2 nova naročnika:** 1 ščit Srca Jezusovega ali Marije dobrega sveta. — 1 od papeža Pija X. posvečeno kolajno. — 1 čedno sladčico.

**3 nove naročnike:** Lepo vezan letnik „Zamorskega otroka“. — 20 prekmorskih znamk.

**4 nove naročnike:** 3 tucate lepih podob svetnikov. — 1 par vaz za cvetlice. — 1 vezan letnik „Odmeva“.

**5 novih naročnikov:** 1 afriško želvo kot obtežilo za pisma. — 1 lepo svetniško soho.

**10 novih naročnikov:** 50 afriških pisemskih znamk. — 1 blagoslovno podobo sv. očeta.

**Kdor pridobi več nego deset naročnikov, si lahko po gornjem sam sestavi premije; enako velja, kdor pridobi 6, 7, 8 ali 9 naročnikov.**

## Pogoji za dosego premij so:

1. Biti morajo res novi naročniki.
2. Naročnina se mora vposlati **istočasno** z imenikom naročnikov.
3. Nabiralec naročnikov mora izrecno izjaviti, da želi premijo in katero.

*Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.*

**Skupna vsota vseh za Odmev došlih darov v mesecu vinotoku 923 K 89 v.**

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.



# Darovi

od dne 1. do 31. oktobra 1914.

*Za afriške misijone:* M. Gorenc 1 K, P. Tomažič 2 K 50 v, J. Esih 1 K, G. Meula 2 K, O. Bradaska 50 v, A. in And. Poderžaj 5 K, M. Horvat 1 K, T. Gumber 1 K, M. Zsifkovics 1 K, Neimenovana 10 K, N. N. 1 K, Neimenovana 20 K, F. Miglič nabral 9 K, L. Rozman 50 v, preč. g. J. Štih 4 K 62 v, Neimenovan dobrotnik **100 K**, po nabiralniku 1 K 42 v, N. N. 3 K, N. N. 20 K, preč. g. superijor F. Javšovec 10 K, T. Fille 16 K, I. Prelc 10 K, J. Kodre 4 K, za nabavo rožnih vencev: „Marijin vrtec“ v Vrhpolju 1 K, N. N. 2 K, N. N. 15 K 30 v, za misijon na Madagaskarju darovala J. in V. Zupan (Slovenca, katera veže krščanska ljubezen z vsem svetom) 20 K.

*Za sv. maše:* A. Horvath, nabrala 11 K 40 v, A. Solar nabrala 12 K, L. Rozman 2 K, Krajšič 3 K, N. N. 2 K, preč. g. župnik J. Teran 2 K, J. Pečolar 10 K, N. Divjak 40 K, † Mat. Divjak **160 K**, F. Kurant 32 K, N. N. 6 K, N. N. 2 K.

*Za stradajoče:* N. N. 20 K, M. Gradišnik 2 K, M. Kostanjevec 20 K, F. Onič 2 K 40 v.

*Za gobavce:* po preč. g. župniku Potokar od neimenovane osebe 8 K, M. Vidmar nabrala 1 K, po preč. g. župniku Potokar: Neimenovan za gobavce na Madagaskarju 5 K.

*Za odkup sužnjev in botrinski darovi:* Fr. Kurant prispevek za odkup in botrinski dar deklice na ime **Franciška** 50 K, † A. Kurant prispevek za odkup in botrinski dar deklice na ime **Ana** 30 K.

*Za kruh sv. Antona* M. Kaplan 1 K, Neimenovana 3 K 10 v, M. Žibret 10 K, M. Gorenc 1 K, M. Lovsek 40 v, M. Rozman 1 K, F. Mihelčič 12 K, rodbina Čadež 3 K, M. Horvat 1 K, T. Gumber 1 K, K. Benko 1 K, M. Zsifkovics 1 K, M. Gutterman 7 K, R. Dular 3 K, Neimenovana 2 K, F. Novšek 6 K, H. Kastelič 1 K, F. Bilič 10 K, M. Vidmar nabrala 10 K 20 v, J. Esih 5 K 10 v, F. Kupčič nabral od celjskih dobrotnikov 9 K, I. Vidmar 2 K, N. Kucler 3 K, Z. Krajšič 1 K, H. Požun 1 K, A. Mečivnik 1 K, po H. Zupan 1 K, preč. g. župnik J. Teran 2 K 40 v, S. Koren 10 v, M. Lešnak 58 v, M. Osenik 1 K, K. Strukelj 1 K, A. Benčina 2 K, M. Bartol 1 K, M. Bačnik 1 K, M. Tonc 1 K, K. Igljč 2 K, T. Fille 2 K, F. Hribar 2 K, A. Kot 10 K, B. Kozjan 1 K, po nabiralniku 1 K 8 v, F. Kurant 6 K, M. Curk 2 K, M. Lavrenčič 1 K, Neimenovan 3 K, M. in K. Gradišnik 4 K.

*Za Klaverjev vinar:* J. Zapušek 60 v, M. Vidmar nabrala 4 K 10 v, J. Racič nabrala v tobačni tovarni 5 K 11 v.

*Za mašno zvezo:* Od posameznih udov 3 K, nabrano po N. Čadež 2 K, po M. Gutterman 3 K, R. Dular 2 K, A. Solar 2 K, S. Koren 5 K, J. Modič 3 K, M. Zarnik 6 K, K. Knoblehar 13 K, Žurman N. 3 K, F. Hribar 4 K, A. Horvath 5 K, J. Petriček 6 K, I. Esih 4 K.

*Za misijonsko zvezo:* T. Fille 50 v.

*Za otroško zvezo* je bilo nabrano 5 K 78 v. Natančneje glej v „Zamorskem otroku“.

*Prispevki k zgradbi kat. cerkva in kapelic v Afriki:* A. Solar nabrala 3 K 20 v.

*Podporniški prispevki:* A. in And. Poderžaj 5 K, L. Rozman 2 K, S. Koren 2 K, preč. g. župnik J. Teran 5 K, M. in A. Fajter 4 K.

*Skupna vsota 923 K 89 vinarjav.*

Za prijave naročnikov prosimo, da se kolikor mogoče poslužujete tega imenika naročnikov.

## Imenik naročnikov

vposlal .....

v .....

Tek. št.	Ime in natančen naslov	Znesek <sup>1</sup>
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

<sup>1</sup> Naročnina za „Odmev iz Afrike“ znaša s pošto vred K 1.50 (M 1.50 ali fr. 1.50).